

[Knud Kristensen.]

kun med Medlemmer eller baade med Medlemmer og Ikke-Medlemmer.

Saa har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Det ærede Medlem understregede Andelsforeningernes Betydning og mente, at jeg — hvad jeg havde vist i mine Bemærkninger — og de, der sluttede sig til Fler-tallets Forslag, slet ikke kunde se Andelsbevægelsens Betydning. Han sagde, at vi vilde overlade Andelsbevægelsen til dens Skæbne, vi tog ingen Hensyn til Brugsforeningerne, vi lagde Gift for Andelsforeningerne. Hvad er det dog for nogle Udtalelser! Det er kun rent lyriske Udtalelser og fuldkommen løse Paastande. Hverken har jeg i en eneste Udtalelse i Betænkningen eller her i Salen eller mit Parti i de Ændringsforslag, vi har stillet, givet Udtryk for, at vi ikke fandt, at Andelsforeningerne havde en Opgave i vort Samfund. Jeg sagde tværtimod det modsatte, dengang jeg motiverede min Stilling til det Forslag, der forelaa.

Derfor tilbageviser jeg den Paastand, at det, der skulde ligge til Grund for vor Stilling her, er, at vi ikke ser nogen som helst Betydning i denne Bevægelse i vort Land. Det, jeg fremhævede, var, at ligesom Andelsforeningerne havde deres store Betydning, havde det private Næringsliv ogsaa sin store Betydning, og det var ikke et Spørgsmaal om enten-eller, men et Spørgsmaal om Supplering, saaledes at hver paa sit Omraade gjorde en Indsats til Gavn for Samfundet. Men jeg sagde, at hvis Andelsforeningerne ikke røgtede visse Opgaver ved at organisere Handelen paa en mere fordelagtig Maade og i højere Grad vilde imødegaa Monopol- og Trustdannelser og Prisaftaler, som skruer Priserne kunstigt op, hvis de ikke paa disse Omraader havde et Fortrin fremfor den private Handel, ja, saa syntes jeg ikke de havde den samme samfundsmæssige Nytte. Og jeg tilføjede, at jeg mente, de havde en Opgave, og ogsaa, at de havde bidraget til at løse den, og at den Beskatning, vi her indfører, netop var saadan, at den var lettere for dem at bære, i jo højere Grad de løste denne Opgave, og blev tungere for dem, jo mindre de tog sig af de samfundsmæssige Opgaver, som det var naturligt at de løste.

Det var det, jeg sagde, og jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem, hvis han mener, der skal rejses Kritik, saa ikke kritiserer paa Grundlag af det, der foreligger, men i Stedet for stiller nogle Vejr møller op, som han saa med Drabelighed sabler ned. Det

synes jeg ikke det ærede Medlem kan have megen Fornøjelse af.

Saa sagde det ærede Medlem, at selv om man ikke kunde faa Andelsforeningerne til at tro, at dette her var saa galt, hvad kunde saa ikke Konsekvensen blive, hvad kunde man saa ikke frygte, at et andet Flertal vilde gennemføre, og han henviste til, hvad de Konservative, hvad Købmændene vil. Ja, det har vi vidst hele Tiden. Men det, vi tager Stilling til her, er ikke, hvad andre, som har en anden Opfattelse end vi, maaske kan gøre — og som vi ikke synes om —, men vi skal tage Stilling til det, der foreligger, det, vi er med til at foreslaa, og ikke det, som man i Fremtiden kunde misbruge dette Princip til.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, som nu er saa bange for, at man skal misbruge et Beskatningsgrundlag — jeg gjorde mig skyldig i en Fejl, første Gang jeg havde Ordet; jeg mener, det i nogen Grad kan undskyldes, det skal jeg senere komme tilbage til —, at det, det ærede Medlem alligevel her gør, er at anbefale det Forslag, som Finansministeren stillede i sit første Forslag, idet Bondepartiet ikke foreslaar nogen Ændring til denne oprindelige Paragraf, og det vil da sige en Beskatning af alle Brugsforeninger, ogsaa de lukkede Brugsforeninger, af den Indtægt, de har af Formuen. Nu vil man maaske vendt mod os sige: Ja, her er I gaaet ind paa et Princip, og hvad kan vi ikke frygte i Fremtiden, hvilken kolossal Beskatning kan de ikke sætte det op til; men ogsaa den af det ærede Medlem støttede Beskatning af Formueindtægten kan jo misbruges. Saadanne Skræmmebilleder kan man vel stille op, men de har efter mit Skøn ikke megen Realitet. Naar man skal til at stemme om Ændringsforslagene, saa drejer det sig ikke om, hvad man kan komme i Tanker om at foreslaa engang i Fremtiden, men saa er det det, der foreligger, man skal tage Stilling til. Jeg vil sige, at Konsekvensen af det ærede Medlems Stilling her er akkurat lige saa farlig som Konsekvensen af vor Stilling, hvis den bliver misbrugt.

Endelig kommer jeg til det Punkt, hvor jeg maa gøre en Undskyldning for, at jeg tog fejl. Jeg mener, det var en Fejl, der var undskyldelig. Jeg har nemlig opfattet det saadan, at Bondepartiet desuden havde foreslaaet en 3 pro milles Formueafgift paa alle Sammenslutninger og alle Foreninger, der havde over 50 000 Kr.s Formue. Det var ikke rigtigt den 14. Marts, men den 13. Marts var det rigtigt, for da fik vi en foreløbig Betænkning, hvori disse